

۱

اكتب الكلمة المطلوبة:

الف) «إِهْتَمَّ»:

۱) المصدر:

ب) «ص - غ - ر»:

۱) وزن «فَعَلَ»:

۲) اسم التفضيل:

۳) جمع التكسير من اسم التفضيل:

ج) «أَقْبَلَ»:

۱) المصدر:

۳) حرف الجر المناسب:

إلى ☐ على ☐ في ☐

۴) اسم فاعل:

۲) الباب:

۲) الترجمة:

۲

ترجم الأيات و العبارات إلى الفارسية:

الف) (لا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا)

ب) (رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ)

ج) وَقَفَ الشَّبَابُ النَّاجِحُونَ فِي مَحْضَرِ الْمُعَلِّمِ مُؤَدِّبِينَ.

۳

كَمِّلِ الْفَرَاقَاتِ فِي التَّرْجَمَةِ الْفَارْسِيَّةِ: (۱/۵)

الف) دَوَاوُكَ فَيْكَ وَ مَا تُبْصِرُ وَ دَاوُكَ مِنْكَ وَ لَا تَشْعُرُ.

..... تو درون توست و و تو از توست و

ب) ذَلِكَ اخْتِرَاعٌ عِلْمِيٌّ وَ ابْتِكَارٌ فِي التَّقْنِيَّةِ.

..... اختراعى علمى و ابتكارى در است.

۴

ترجم هذه العبارات إلى الفارسية:

الف) أَلَا بُ لَمْ يَقْبَلْهَا وَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): لَمْ تُفَرِّقْ بَيْنَ أَطْفَالِكَ؟

ب) (كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ.)

ج) (لَا يَبَاسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ.)

۵

اكتب مفرد و جمع الكلمتين: «وَقَفَ الشَّبَابُ فِي الْمَصْنَعِ مُبْتَسِمِينَ»

۶

ترجم الأيات و العبارات التالية إلى الفارسية:

۱) (ذَلِكَ الْكِتَابُ لَازِبٌ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ)

۲) (فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ ... إِلَّا إِبْلِيسَ)

۳) (رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَ مِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَ تَقَبَّلْ دُعَاءِ)

۴) (بَنَى أَفْرَدٌ مُخْتَبَرًا صَغِيرًا لِمَنْعِ انْفِجَارِ «النَيْتْرِو غَلِيسَرِينَ» وَ هُوَ يُجْرِي فِيهِ تَجَارِيهُ.)

٧

تَرْجِمِ الْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ:

(١) سَقَحَ الْمَزَارِعَ لِلْبُومَاتِ بِدُخُولِ مَرْزَعَتِهِ:

(٣) لِمَ تُفَرِّقُ بَيْنَ أَطْفَالِكَ؟

(٢) يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ:

(٤) سَاعَدَ الدِّينَامِيْتُ الْإِنْسَانَ فِي مَجَالِ الْإِعْمَارِ:

٨

عَيِّنِ التَّرْجُمَةَ الصَّحِيحَةَ لِلأَفْعَالِ التَّالِيَةِ:

(الف) تَكَاتَبْتُ:

نامه‌ای نوشت

نامه‌نگاری می‌کند

نامه‌نگاری کرد

(ب) لَا تَمْنَعُنَا:

ما را منع نکردی

ما را منع نکن

ما را منع نمی‌کنی

(ج) تَذَكَّرُوهُ:

او را به یاد آوردند

او را به یاد آوردیم

او، تو را به یاد آورد

٩

تَرْجِمِ الْأَفْعَالِ:

(الف) قَطَعَ: بُرِيد

١: قُطِعَتْ شَجَرَةٌ:

٢: كَانَا يَقْطَعَانِ الْأَشْجَارَ:

٣: أَتَيْهَا الْفَلَّاحُ! لَا تَقْطَعْ شَجَرَةً:

(ب) إِمْتَنَعَ: خُودْدَارِي كَرْد

١: إِنَّ الْحَارِسَ كَانَ قَدْ إِمْتَنَعَ:

٢: لَنْ نَمْتَنَعَ عَنِ الْخُرُوجِ:

٣: لِمَ يَمْتَنِعُونَ عَنِ الْأَكْلِ:

١٠

تَرْجِمِ الْأَفْعَالِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ:

(الف) الْأَبُ لِمَ يُقْبَلُ بِنْتَهَا فَإِنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ: ، ،

(ب) يُحْكِي أَنَّ مَزَارِعاً كَانَتْ لَهُ مَزْرَعَةٌ كَبِيرَةٌ وَكَانَ يُرَبِّي أَنْوَاعَ الطَّيُورِ: ، ،

(ج) أَلْفَرْدُ نَوْبَلِ كَانَ قَدْ شَعَرَ بِخَيِّبَةِ الْأَمَلِ فَقَدْ بَنَى مُؤَسَّسَةً: ، ،

١١

عَيِّنِ الْحَالَ (إِذْكَانَتْ مَوْجُودَةً) :

«رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا»

١٢

تَرْجِمِ هَذِهِ الْجُمْلَ:

(١) أَخَذَ الْمَزَارِعَ يُفَكِّرُ: «لِمَاذَا ازْدَادَ عَدَدُ فُئَرَانِ الْخَقْلِ ازْدِياداً كَبِيراً؟»

(٢) هَلْ تَعْلَمُ أَنَّ الْخَفَاشَ هُوَ الْخَيَوَانُ اللَّبُونُ الْوَحِيدُ الَّذِي يَقْدِرُ عَلَى الطَّيْرَانِ؟

(٣) أَقْبَلَ عَلَى شِرَائِهِ رُؤَسَاءُ شَرَكَاتِ الْبِنَاءِ وَ الْمَنَاجِمِ وَ الْقَوَاتِ الْمُسَلَّحَةِ.

١٣

تَرْجِمِ الْعِبَارَاتِ إِلَى الْفَارْسِيَّةِ:

(١) شَعَرَ نَوْبَلُ بِالذَّنْبِ وَ بِخَيِّبَةِ الْأَمَلِ مِنْ هَذَا الْعُنْوَانِ وَ بَقِيَ حَزِينًا.

(٢) أَعْتَقَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) الشَّيْمَاءَ وَ أَرْسَلَهَا إِلَى قَوْمِهَا بِإِعْزَازٍ.

(٣) مَا شَاهَدَ أَنْوَشِرَوَانُ فِي الطَّرِيقِ إِلَّا عَجُوزًا يَغْرِسُ فَسِيلَةَ جُوزٍ.

١٤

إِخْتَبِرْ نَفْسَكَ. تَرْجِمِ الْآيَاتِ الْكَرِيمَةَ، ثُمَّ عَيِّنِ «الْحَالَ».

١- (يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ * ارْجِعِي إِلَى رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً) الْفَجْرُ: ٢٧ وَ ٢٨

٢- (إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ وَ الَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ هُمْ رَاكِعُونَ) الْمَائِدَةُ: ٥٥

١٥

تَرْجِمِ هَذِهِ الْجُمْلَ:

(١) مَرَّتِ الْأَيَّامُ وَ فِي غَزْوَةِ حُنَيْنٍ وَقَعَتِ الشَّيْمَاءُ أُسِيرَةً بِيَدِ الْمُسْلِمِينَ.

(٢) كَانَتْ لِلْمَزَارِعِ مَزْرَعَةٌ كَبِيرَةٌ فِيهَا خَضِرَاوَاتٌ كَثِيرَةٌ.

(٣) يَا إِلَهِي! احْمِنِي وَاحِمِ بِلَادِي مِنْ شُرُورِ الْحَادِثَاتِ.

(٤) كُلُّ وَعَاءٍ يَضِيقُ بِمَا جُعِلَ فِيهِ إِلَّا وَعَاءَ الْعِلْمِ.

۱۶

تَرْجِمِ الْأَفْعَالِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ:

- الف) إِنَّهُ كَانَ قَدْ عَلَّمَ تِلَامِيذَهُ وَ قَدْ يَذْكُرُهُمْ: ،
 ب) لَيْسَتِمْعُ الْخَضَارُ بِدَقَّةٍ حَتَّى يُدْرِكُوا كَلَامَهُ: ،
 ج) إِنْ تَرْجِعْ أَرْجِعْ: ،

۱۷

إِنتَخِبِ التَّرْجُمَةَ الصَّحِيحَةَ: (۷۵/۰ نمره)

۱- تَسْهِيلُ الْأَعْمَالِ الصَّعْبَةِ:

- الف) آسان شدن کارهای سخت ☐ ب) آسان کردن کارهای سخت ☐
 ۲- هُوَ شَعَرَ بِخِيْبَةِ الْأَمَلِ:
 الف) او با ناامیدی شعر گفت. ☐ ب) او احساس ناامیدی کرد. ☐
 ۳- تِلْكَ الْحَادِثَةُ لَمْ تُضْعِفْ غَزْمَهُ:
 الف) آن رخداد اراده‌اش را سست نکرد. ☐ ب) آن رخداد اراده‌اش را سست نمی‌کند. ☐

۱۸

عَيِّنِ الصَّحِيحَ فِي قِرَاءَةِ مَا تَحْتَهُ خَطٌّ: (۱ نمره)

- الف) كَيْفَ يَكُونُ جِبِلُّ النَّوْرِ. (جَبَلٌ - جَبَلٌ - جَبَلٌ)
 ب) وَقَفَ الْمُهَنْدِسُ الشَّابُّ فِي الْمَصْنَعِ مُبْتَسِمًا. (الشَّابُّ - الشَّابُّ - الشَّابُّ)
 ج) يُشَجِّعُ الْمُتَقَرِّجُونَ فَرِيقَهُمُ الْفَائِزَ الْيَوْمَ. (فَرِيقٌ - فَرِيقٌ - فَرِيقٌ)
 د) وَصَلَتْ زَيْنَبُ إِلَى الْمَطَارِ مُتَأَخِّرَةً. (مُتَأَخِّرَةً - مُتَأَخِّرَةً - مُتَأَخِّرَةً)

۱۹

إِنتَخِبِ التَّرْجُمَةَ الصَّحِيحَةَ: (۷۵/۰ نمره)

۱- قَرْيَةٌ بَطْرُودَ بِمَحَافِظَةِ مَازَنْدَرَانَ:

- الف) روستای بطرود برای استان مازندران است. ☐ ب) روستای بطرود در استان مازندران. ☐
 ۲- صَدِيقُهُ جَرَّ سَيَّارَتَهُ بِالْجَرَّازَةِ:
 الف) دوستش با تراکتور اتومبیلش را کشید. ☐ ب) دوستش با تراکتور اتومبیلش را آورد. ☐
 ۳- مِهْنَتُهُ تَصْلِيحُ السِّيَّارَاتِ:
 الف) وظیفه‌اش تعمیر کردن خودروهاست. ☐ ب) شغلش تعمیر کردن اتومبیل‌هاست. ☐

۲۰

ضَعْ فِي الْفَرَاغِ كَلِمَةً مُنَاسِبَةً حَسَبَ نَصِّ الدَّرْسِ.

- ۱- بَعْدَ اخْتِرَاعِ الدِّينَامِيْتِ، إِزْدَادَتْ وَ كَثُرَتْ وَسَائِلُ الْقَتْلِ وَ التَّخْرِيبِ بِهَذِهِ الْمَادَّةِ.
 ۲- أَقْبَلَ عَلَى شِرَاءِ الدِّينَامِيْتِ رُؤَسَاءُ شَرِكَاتِ الْبِنَاءِ وَ وَ الْقَوَاتِ الْمُسَلَّحَةُ.
 ۳- تُقْمَحُ جَائِزُهُ نَوْبِلَ فِي كُلِّ إِلَى مَنْ يُعْيِدُ الْبَشَرِيَّةَ فِي مَجَالَاتٍ مُحَدَّدَةٍ.

پاسخنامه تشریحی

۱

الف) ۱) اِهْتِمَام

۲) اِفْتَعَال

ب) ۱) صَغَر [کودکی]

۲) اَصْغَر - صَغُر

۳) اَصَاغِر [کوچک‌ترها]

ج) ۱) اِقْبَالَ

۲) رَوَى آوَرْد

۳) اِلَى

۴) مُقْبِل

۲

الف) هیچ دانشی (علمی) نداریم غیر از آنچه (تو) به ما آموختی (آموخته‌ای، یاد دادی، یاد داده‌ای).

ب) خدایا همانا ما شنیدیم ندادنده‌ای را که به ایمان ندا می‌داد (صدا می‌کرد).

ج) جوانان موفق در حضور معلم با ادب ایستادند.

۳

الف) داروی / نمی‌بینی / درد / احساس نمی‌کنی (درس ۱ ص ۲)

ب) آن، فناوری (تکنیک، تکنولوژی) (درس ۲ ص ۲۲)

۴

الف) پدر او را نبوسید و پیامبر (ص) فرمود: چرا بین کودکان فرق می‌گذاری؟

ب) مردم امتی یگانه بودند، پس خداوند پیامبران را بشارت‌دهنده فرستاد.

ج) از رحمت خداوند فقط قوم کافر ناامید می‌شود.

۵

الشَّابَّ / المَصَانِع (ص ۲۶ درس ۲)

۶

۱) آن کتاب هیچ شکی در آن نیست هدایتی برای پرهیزگاران است. (درس ۱ ص ۱۰)

۲) پس فرشتگان همگی به جز شیطان سجده کردند. (درس ۳ ص ۴۴)

۳) پروردگارا، مرا و فرزندانم را برپادارنده نماز قرار بده؛ پروردگارا، دعایم را بپذیر. (درس ۵ ص ۷۶)

۴) آلفرد آزمایشگاه کوچکی را برای جلوگیری از انفجار نیتروگلیسیرین ساخت در حالیکه تجربه‌هایش را در آن اجرا

می‌کرد. (درس ۲ ص ۲۰)

۷

۱) اجازه داد (درس ۴ ص ۵۶)

۲) پاسخ‌دهنده (درس ۵ ص ۷۲)

۳) چرا (برای چه) (درس ۳ ص ۳۸)

۴) آباد کردن (درس ۲ ص ۲۱)

۸

الف) نامه‌نگاری کرد

ب) ما را منع نکن

ج) او را به یاد آوردند

۹

الف) ۱: بریده شد

۲: می‌بریدند

۳: بُر (درس ۱ ص ۱۴)

ب) ۱: خودداری کرده بود

۲: خودداری نخواهیم کرد

۳: خودداری نکردند (خودداری نکرده‌اند) (درس ۲ ص ۳۳)

۱۰

الف) نبوسید - ناراحت شد (درس ۳ ص ۳۸)

ب) حکایت می‌شود - پرورش می‌داد (درس ۴ ص ۵۵)

ج) احساس کرده بود - ساخت (ساخته است) (درس ۲ ص ۲۲)

۱۱

در این عبارت، حال وجود ندارد.

معنی عبارت: پروردگارا! این سرزمین را ایمن قرار بده.

راهنمائی: «جَعَلَ» از افعال دو مفعولی می‌باشد که «هَذَا» مفعول اوّل آن و «آمناً» مفعول ثانی آن می‌باشد.

۱۲

۱) کشاورز شروع به فکر کرد: چرا تعداد موش‌های مزرعه خیلی افزایش یافته است. (درس ۳ ص ۴۰)
 ۲) آیا می‌دانی که خفاش تنها حیوان پستانداری است که قادر به پرواز کردن است؟ (می‌تواند پرواز کند) (درس ۲ ص ۳۰)

۳) رؤسای شرکت‌های ساخت و معدن‌ها و نیروهای مسلح برای خریدن آن روی آوردند. (درس ۲ ص ۲۰)

۱۳

۱) نوبل از این عنوان احساس گناه و ناامیدی کرد و ناراحت باقی ماند. (درس ۲ ص ۲۲)
 ۲) فرستاده (پیامبر) خدا (ص) شیما را آزاد کرد و او را با عزت (احترام) به نزد قومش فرستاد. (درس ۳ ص ۳۹)
 ۳) انوشیروان در راه به‌جز پیرمردی را ندید (فقط ... دید) که نهال گردویی می‌کاشت. (درس ۳ ص ۳۹)

۱۴

۱- (یا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ * ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً) الْفَجْر: ۲۷ و ۲۸
 ای نفس آرام، با خشنودی و خدایسندیدگی به سوی پروردگارت بازگرد. (راضیه مَرْضِيَّة)
 ۲- (إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ) الْمَائِدَة: ۵۵
 سرپرست شما تنها خدا و پیامبر و کسانی هستند که ایمان آورده‌اند، کسانی که نماز را بر پای می‌دارند و زکات می‌دهند در حالی که در رکوع هستند. (هُمْ رَاكِعُونَ)

۱۵

۱) روزها گذشت و در غزه خنین شیما به دست مسلمانان به اسارت افتاد. (ص ۳۵)
 ۲) کشاورزی مزرعه‌ای بزرگ داشت که در آن سبزیجات زیادی بود. (ص ۴۹)
 ۳) خدای من، مرا و کشورم را از پیشامدهای بد نگهدار. (ص ۶۲)
 ۴) هر ظرفی با آنچه در آن نهاده شود تنگ می‌شود به‌جز ظرف دانش. (ص ۴۰)

۱۶

الف) تعلیم داده بود، یاد می‌کند (به یاد می‌آورد) (درس ۲ ص ۳۲)
 ب) باید گوش فرا دهد (گوش فرا دهد)، تا درک کنند (درس ۳ ص ۴۶)
 ج) برگردی، برمی‌گردم (درس ۵ ص ۶۸)

۱۷

۱- ب ۲- ب ۳- الف
 (هر مورد ۲۵/۰)

۱۸

الف) جَبَلٌ ← اسم «یکون» بوده و باید مرفوع با «بُ» باشد.
 ب) الشابُّ ← صفت برای «المُهندِسُ» و مرفوع است.
 ج) فَرِيقٌ ← مفعول به و منصوب
 د) مُتَّخِزَةٌ ← در وزن اسم فاعل و با حرکت کسره‌ی بر «خ» صحیح است. حال مفرد و منصوب
 (هر مورد ۲۵/۰)

۱۹

۱- ب ۲- الف ۳- ب
 (هر مورد ۲۵/۰)

۱- بَعْدَ اخْتِرَاعِ الدِّينَامِيَّتِ، إِزْدَادَتْ الْخُرُوبُ وَ كَثُرَتْ وَسَائِلُ الْقَتْلِ وَ التَّخْرِيبِ بِهَذِهِ الْمَادَّةِ.

و بعد از این که نوبل دینامیت را اختراع کرد، جنگ‌ها افزایش یافت و ابزار جنگی و خرابکاری به وسیله‌ی این ماده زیاد شد.

۲- أَقْبَلَ عَلَى شِرَاءِ الدِّينَامِيَّتِ رُؤَسَاءُ شَرِكَاتِ الْبِنَاءِ وَ الْمَنَاجِمِ وَ الْقُوَّاتُ الْمُسَلَّحَةُ.

رئیسان شرکت‌های ساختمانی و معادن و قوای مسلح به خرید آن روی آوردند.

۳- تُمَنَحُ جَائِزَةُ نَوْبِلِ فِي كُلِّ سَنَةٍ إِلَى مَنْ يُفِيدُ الْبَشَرِيَّةَ فِي مَجَالَاتٍ مُحَدَّدَةٍ.

جایزه‌ی نوبل هر سال به کسی داده می‌شود که به بشریت در زمینه‌های مشخص شده، سود برساند.

